

Aegidius

časopis farnosti svatého Jiljí

pro Jirkov a okolí, březen 2008 (č.49)

Jarní prázdniny 2008 v Jítravě!

(více uvnitř)

Svátky v březnu:

7.3. Perpetua a Felicita, mučednice

8.3. Jan z Boha, zakladatel ošetřovatelského řádu Milosrdných bratří

9.3. Františka Římská, mučednice

17.3. Patrik, patron Irska

15.3. Josef, snoubenec Panny Marie a pěstoun Páně (přeloženo z 19.3.)

31.3. Zvěstování Páně (přeložená slavnost z 25.3.)

Pozvánky na březen:

* **Společenství** se koná každý pátek po večerní mši svaté (18:00 - 19.00 hod.) v učebně **na faře**. Na programu je buď beseda na určité téma, nebo promítání. Všichni jsou srdečně zváni! 29.2. p.Krejza - téma „politici vězňů“, 4.4. br.Vojtěch Dvouletý OFM Cap - „o Kapucínech“, další hosté se dojednávají. Na Velký pátek společenství není, je to den smutku a usebrání.

* Výuka náboženství pro děti a mládež je každou středu v 15.00 na faře.

* Věci do charity je možno přinést po předchozí domluvě. Tel.: 474659460

* Mše svaté na Květnově budou na 1. a 3. sobotu v měsíci (dle počasí).

* **Diecézní setkání mládeže** se koná v Litoměřicích v sobotu 15.3. Kdo chce jet, necht' upozorní faráře.

** Farní **pout' do Německa** se koná ve dnech 4.7.-8.7.2008. Hezké zážitky zaručeny! Máme 13 volných míst. Cena zatím neurčena.

** Jednodenní poutní zájezd plánujeme **do Filipova** v květnu, v sobotu 24.5. Uprášení bude v dubnovém čísle Aegidia.

Stalo se v únoru: Zemřeli: Gejza Podraný, Antonie Polcarová

Bohoslužby o velikoncích 2008

16.3. **Květná neděle:** průvod s ratolestmi, Jirkov 9:00, Strupčice 10:45

20.3. **Zelený čtvrtek:** Jirkov v 17.00 hodin, 19.00 hod. Strupčice

21.3. **Velký pátek:** Strupčice v 15.00 hod., 17.00 hodin Jirkov

22.3. **Bílá sobota:** Strupčice v 18.30 hod., 20.30 hodin Jirkov

23.3. **Neděle Zmrtvýchvstání:** Jirkov v 9.00 hod., 10.45 hod. Strupčice

24.3. **Pondělí velikonoční:** Jirkov v 9.00 hod., 11.30 hod. Boleboř

Náš **biskup Pavel** byl ustanovením Svatého Otce jmenován **světicím biskupem v Českých Budějovicích**. Rozlučkové setkání s věřícími se koná 1. března v Litoměřicích. Přejeme mu v další biskupské službě hodně sil a zdraví!

← vikariátní setkání kněží v Jirkově

→

Tradiční **svatoblažské požehnání** bylo udíleno v Jirkově, Strupčicích a v domovech důchodců.

↓ Udílení svátostiny **Popelce** na začátku postní doby. „Pamatuj člověče, že jsi prach a v prach se obrátíš.“ Čiňte pokání a věřte evangelium!

Vikariátní setkání kněží se konalo v **Litvínově**. Hlavním celebrantem mše byl P. Josef Čermák z Kadaně. Hostem nám byl **P. Martin Davídek**, sekretář biskupa.

→

Náš hostitel **P. Řehoř**

← 23.2. navštívil Jirkov duchovní vůdce komunity našich dominikánských terciářů - **P. Cyril OP z Plzně**.

Páteční společenství na jirkovské faře navštívil vzácný host, P. **Pavel Jančík**. Mluvil o svých posledních zkušenostech a o tom, jak ho málem zabili na Sřekově. Opravdu silné svědectví..

Také nám zazpíval své písně s doprovodem kytary, jež mu kdysi vyšly na gramodesce.

↑ Na skalní vyhlídce Havran
Před nočním pochodem →
Na Ještědu ↓

Tolik dětí?
To jsem z
toho pes!

Na mou duši
na psí uši!

3 x R „Radost roste rozdáváním“ - Jarní tábor

Heslo prvního dne jarních prázdnin znělo 3xR. To jsme si připomněli již ve vlaku a my faráři (P.Mirek, P.Alois) jsme se to snažili vtloukat dětičkám do hlavy. Děti měly na každý den jedno heslo a to se snažily pamatovat a činit. Ne vždy se to bohužel dařilo. A něco z programu: nejdříve jsme si prošli naučnou stezku Lužické a Žitavské hory, většinu cesty potmě.. Večer na faře. Druhý den jsme navštívili Liberec. Samozřejmě jako každý rok—jsme vyjeli lanovkou na horu Ještěd, kde byla dost zima, ale také ledová superskluzavka. Navštívili jsme pak libereckou faru—možná budoucí biskupství diecéze Litoměřicko-Liberecké. Dostali jsme čaj a koláče od P.Pavla. Pak jsme se šli koupat do městského bazénu, kde je mimo jiné nejdelší tobogán ve východní Evropě. Byl fakt super!! Večer jsme přijeli do Jítravy a byla mše svatá v kostele svatého Pankráce. Třetí den jsme strávili v Jítravě, byla Popeleční středa, hráli jsme různé hry, jako např. cesta za postním pokladem (s potravinovými lístky), vědomostní O korunu krále Karla - historie Jítravy a Jablonného, byla mše s udělováním Popelce a večer samozřejmě stezka odvahy, k tomu v dešti! Čtvrtý den jsme se přesunuli do Jablonného, kde nás kostelem provedl místní páter dominikán a navštívili jsme i hrob svaté Zdislavy a kryptu. Pak byl rozchod do restaurace a šup do vlaku. S pomocí Boží jsme tábor prožili vesměs hezky a nikomu z 25 účastníků se nic zlého nestalo. A myslím, že na těch 10 km stezkou potmě nebo na liberecký tobogán budeme dlouho s vděčností vzpomínat.

P.Mirek

Odkud se vzalo proměnlivé datum velikonoce?

(Nebylo by lepší slavit velikonoce za hezkého a teplého počasí?)

Neděle po prvním jarním úplňku

Recky pascha, z hebrejského pesach, »přechod«. Nejdůležitější svátek jak pro Židy, tak pro křesťany, pro něž znamená vyvrcholení celého - liturgického roku. Kdysi se slavily v izraelské pospolitosti jako zemědělská oslava první žně (nekvašený chléb a svátek pastýřů - obětování prvorozenců stád při jarním úplňku), který byl pevně stanoven na **14. nisan**, na památku vysvobození z Egypta. Židům připomíná usmrcení prvorozených Egyptanů a začátek exodu. Pro křesťany znamenají velikonoce chvíli odchodu Ježíše, nového beránka, k Otci, skrze "**smrt a - vzkříšení**" - pro které se pojem velikonoce stal synonymem. Během velikonoční večeře Ježíš ustanovil - eucharistii (toto je moje tělo/krev, které se za vás vydává).

Velikonoce byly původně v křesťanských obcích slaveny v jednom dni (včetně noční - vigilie), postupně se rozvinulo slavení do tzv. velikonočního - **tridua**. To začíná na - Zelený čtvrtek večer mší na památku - Poslední večeře. Tvoří ho dále - Velký pátek (den Kristova umučení), - Bílá sobota (den pobytu v hrobě) a neděle zmrtvýchvstání, která začíná velkou velikonoční vigilií, slavenou v sobotu večer (v noci) nebo v neděli časně ráno. Tato vigilie je privilegovaným místem pro křty, zejména dospělých - katechumenů.

Koncil nicejský (325) určil po delším sporu datum Velikonoc **na neděli po prvním jarním úplňku**, který nastane po průchodu Slunce jarním bodem. Tak se oddělily od židovského kalendáře. Tím je možnost data velikonoce něco přes kalendářní měsíc. Od konce března do konce dubna. Dnes se diskutuje o pevném datu Velikonoc, nezávislém na lunárním roku. Diskuze však bude trvat ještě mnoho let...

Velikonocům předchází čtyřicetidenní přípravná doba - tzv. Postní doba. I ta má tedy svůj začátek proměnlivý. Začíná se vždy tzv. Popeleční středou, kdy předvečer v úterý je masopust. Od půlnoci už je totiž půst od masa a trvá celou středu. Další přísný půst je na Velký Pátek.

Datum velikonoční neděle je letos - **23. března**, následující léta jsou v dubnu a tu a tam 25.-31.března, ovšem až v r. 2160 vycházejí velikonoce na tak brzký termín - 23.března - jako letos, takže **VÝJIMEČNÝ ROK**.

„Postní doba je dobou obrácení“ (papež Benedikt XVI.)

Obrácení obnáší pokorný vstup do „Ježíšovy školy“ a putování „v jeho stopách.“ Názorná jsou v této souvislosti slova, kterými On sám představuje podmínky potřebné k tomu, abychom se stali Jeho pravými učedníky: „*Kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, zachrání si ho*“, dodává: „*vždyť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?*“ (Mk 8,35-36).

Je-li život totálně pohlcen dobýváním úspěchu a vyhledáváním pohodlí, takže se z jeho horizontu vytratí Bůh, vede to opravdu ke štěstí? Může existovat autentické štěstí s odhlédnutím od Boha? Zkušenost ukazuje, že šťastnými neučiní pouhé uspokojování materiálních tužeb. Jedinou radostí, která naplní lidské srdce, je ve skutečnosti ta, která přichází od Boha: potřebujeme totiž radost nekonečnou, přátelství s Bohem.

Konkrétní kroky, staletími osvědčené prostředky na cestě obrácení:

1. **Modlitba**: modlitbou se sblížíme s Bohem. Je příležitostí přezkoumat a probrat s Pánem vše důležité z našeho života. Učiň si z modlitby zvyk: modli se ráno, večer, před jídlem. Modlete se společně v rodině, pro začátek ale spoň při zvláštních příležitostech. Čti bibli: nejprve možná jen spontánně, později pravidelně. Účastni se liturgického života své farnosti: křížové cesty, bohoslužby smíření... Snaž se o dobré myšlenky, jsou předpokladem každého rozvoje. Modlitbou je už vědomý život v Boží přítomnosti.

2. **Půst**: cvič se ve zdrženlivosti: v jídle, pití, kouření, sledování televize, nakupování... Dodržuj Popeleční středu a Velký pátek jako zvláštní dny půstu: jen jednou se najež dosyta a odřekni si maso. Přinášej páteční oběť - může mít různé formy: zřeknutí se masa, omezení konzumu. To, co je díky této páteční oběti ušetřeno, by mělo přijít k dobru lidem v nouzi.

3. **Almužna, činění dobra**: zřeknutím se něčeho ve prospěch bližních realizujeme základní příkázání lásky a ztotožňujeme se s Kristem. Otevři uši i srdce pro malomyslné, bezradné a zoufalé. Měj starost o staré, nemocné a postižené lidi. České slovo almužna vzniklo z řeckého „*elemosyné*“, které znamená milosrdenství, milosrdný vztah. Dobro činíme už tehdy, když s druhými sdílíme čas a pozornost, radost i bolest.

4. **Smíření**: připravuj se na smíření v myšlenkách. Smíření není především něco, co musí být protrpěno, ale něco, co musí být slaveno. Smíření s Bohem a s bližním je pramenem radosti. Vykonej svátost smíření. Nech v sobě působit smíření, které ti bylo dáno. Sám nabízej smíření: učiň první krok k novému společnému začátku - objevuj v druhém to dobré - vzpomeň na vše společné pěkné.

připravila K.H.

SVATÝ TÝDEN a jeho jednotlivé dny

KVĚTNÁ NEDĚLE

Oslava Svatého týdne začíná na Květnou neděli průvodem, který naznačuje, že následujeme Pána Ježíše na jeho cestě utrpení, abychom dostali podíl na jeho vzkříšení a životě. Z žehnací modlitby nad ratolestmi: „požehnej také nás, ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem.“

ZELENÝ ČTVRTEK

Tématem večerní liturgie jsou dvě události: Ježíšova večeře, při níž ustanovuje tajemství eucharistie (první mši svatou) a myje apoštolům nohy; a Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě a jeho zajetí...

Kristus nás posiluje svým tělem a svou láskou na cestu, která vede i přes poušť utrpení a smrti, ale i skrze bránu vzkříšení.

VELKÝ PÁTEK

Podle prastaré tradice není v kostele mše, ale obřady na památku utrpení Páně. Ty mají tři části: Bohoslužbu slova (ve které se čtou pašije) zakončenou přímluvami za celý svět; uctívání kříže a svaté přijímání. Tento den je připomínkou dne smrti Ježíše Krista, kdy se konal proces odsouzení, poprava a pohřeb.

BÍLÁ SOBOTA (do západu slunce)

Kostel je otevřen, ale mše se neslouží. Bílá sobota je příležitostí prožít v zamyšlení u „Božího hrobu“ skutečnost smrti, beznaděje a prázdnoty.

VELIKONOČNÍ NEDĚLE - Vigilie

Dle orientálního počítání času, začíná nový den již předchozí den po západu slunce. Velikonoční vigilie je oslavou svaté noci, kdy Pán vstal z mrtvých, kdy rozlomil

pouta smrti a jako vítěz vystoupil z hrobu, aby i nám otevřel cestu k životu. Koná se slavnost světla, čtou se úryvky z Bible a jsou křtění dospělí.

Drobné památky, jako jsou kapličky, kříže, sochy, Boží muka, svaté obrázky apod., **jsou nezaměnitelnou součástí naší krajiny** a velmi cennou ukázkou lidové umělecké tvorby.

Množství těchto památek je zvláště v pohraničí zničeno nebo vážně poškozeno, protože o ně **téměř 60 let** nikdo nepečoval a jejich ničení bylo minulým režimem tolerováno a přehlíženo. Proto se vytvořil okruh lidí, kterým není stav těchto památek lhostejný, a v prosinci roku 2002 bylo založeno občanské

sdužení Drobné památky severních Čech, které bylo zaregistrováno ministerstvem vnitra.

Sdužení si dalo za úkol nejen **dokumentaci** těchto památek, ale hlavně jejich **obnovu** a **údržbu**. Největším problémem je získat na opravy dostatek finančních prostředků. Sdužení se proto snaží získat prostředky oslovováním nejrůznějších nadací, získáváním grantů či kontaktováním různých

"osvícených" firem a jednotlivců, ochotných finančně přispět na opravy konkrétních památek. Protože v řadách sdužení jsou řemeslníci, kteří mají s opravami památek zkušenosti, zprostředkovává sdužení odborné konzultace, poradenství a opravy drobných památek také přímo provádí. (Na obr. kaplička mezi Čes-

kou Lípou a Žizníkovem). Výsledkem činnosti občanského sdužení je v současné době již více než **100 opravených drobných památek** v Libereckém, Ústeckém i Středočeském kraji.

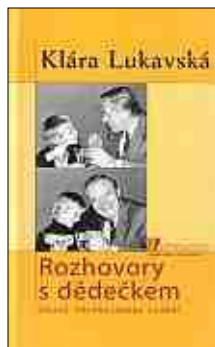
Fotohádanka - o který hrad v okrese Chomutov se jedná? Nápodvěda: správce hradu šel loni v historickém oděni pěšky do Říma k papeži a skutečně se s ním setkal. Odp. str.14

foto: P.Mirek

Nabídka farní knihovny Jirkov

Klára Lukavská Rozhovory s dědečkem

„Napsat knížku rozhovorů se svým vlastním dědečkem Radovanem Lukavským - báječná příležitost k práci, která bude hezká i snadná zároveň. Myslela jsem si - ve skutečnosti je těžké představit laskavého a veselého pána, kterého nejčastěji vidám v dávném pleteném svetru, těm, kdo ho znají jako intelektuálního herce ve smokingu.“ (Klára Lukavská, foto z obalu knihy)

Ukázka: *"Potkala mě Jiřina Jirásková a nabízela mi roli. Říkala, že všichni ostatní dědci jsou buď nemocní, mrzáci nebo se jim nechce,"* žertoval herec, jehož hluboký hlas budí z jeviště či při recitaci vážnost.... Velký herec začínal u malých rolí. *"V jednom představení Mackbetha jsem dostal hned tři, měl jsem jednu polovinu tváře namalovanou coby zlý vrah a druhou na fešáka"*. Stál totiž jen u bočního okraje jeviště a hrál pouze z profilu. Do třetí figury na závěr si už nalíčil celý obličej jednotně.

"Mým ideálem byl kantor, který dělá se studenty divadlo," prozradil neobyčejně vitální herec v elegantním modrém obleku. Radovan Lukavský dodnes před vystoupením cvičí. *"Rozcvičuji i klouby u prstů, aby pohyby vypadaly plyně."*

Patronové české země - Blahoslavený Metoděj Dominik Trčka, CSsR

Tento kněz a mučedník pochází z moravského Frýdlantu. Kněžské svěcení přijal v Praze roku 1910. Roku 1919 začíná pracovat mezi katolíky byzantského obřadu na východním Slovensku, v Haliči a na Ukrajině. Redemptoristé se za jeho vedení vrátili do Stropkova, kde postavili chrám Sv. Cyrila a Metoděje. Založili také dům v Sabinově, věnovali se početným misiím a vydávali mnohé publikace. Založil klášter v Michalovcích a stal se prvním viceprovinciálem. Roku 1952 byl odsouzen na 12 let vězení za spojení s Římem. Za zpěv kolydy o vánocích r. 1958 ho přeložili do temné izolované cely s nelidským zařízením. To se podepsalo na jeho zdraví. Zemřel na následky mučení 23.3.1959. Pohřben byl na vězeňském hřbitově v Leopoldově. O 10 let později byly jeho ostatky převezeny do Michalovců. Soudně byl rehabilitován v r. 1990. Papež Jan Pavel II. beatifikoval jeho osobu dne 4.11.2001.

Modlitba: Všemohoucí a milosrdný Bože, Tys dal blahoslavenému Dominiku Trčkovi sílu vydržet všechny útrapy věznění; pomáhej i nám, kteří si připomínáme jeho vítězství, abychom pod Tvou ochranou obstáli v každém nebezpečí. Amen.

Jak jsem sbíral turistické známky - Oravská přehrada (SK)

Přikúpit turistickou placku na ostrově- tož to je nezvyklé. Eště mám ve sbírce Ostrovský klášter na Vltavě, ale tá sa kupuje jinde a jsou to ruiny. Jináč, aj na Moravě máme kostel na ostrově - toťkaj na Novomlýnských nádržích, ale to je proti Oravě hadra, navíc, když sa k němu můžete probrdit, šak placku to nemá.

Tož, Orava... těšili jsme se po hřebenovej túře s našim Pařeztoureem, Léta Páně 2005 na kúpání a místo toho jsme sa máčali a máčali v dešti.. Oravská přehrada - kosa! Dali jsme po štamprli slivovice na zahřátí, jediný Šimon sa kasál, že tam hěpne. Tož jsme ho zklidnili a zajeli do Oravice do termálu. To byla jiná!

K temu ostrovu- tož to jsme všeci čučeli. Uprostřed tej přehrady je ostůvek a na něm kostel, hřbitov a kapličky křížovej cesty! To zostalo z dědiny, kerá je včil už dúle. Zahučalo tam víc vesnic- Slanica, Osada, Oravské Hámre, Ústie nad Oravou a 2/3 Námestova, proto Námestovo nemá historické centrum- dyť je pod vodú. Normálně sa tu prohánajou výletní loďe a jachty! Na Slanickém ostrově v kostele jsme vlastněma očama zhlédli výstavu oravskej ľudovej tvorby – zobrazení svatých – ze dřeva, kameňa, na skle, atd. Na tem skle - tož to byly dobré origošé.

Esik jsou v kostele eště mše to nevím, ale asi né, dyť má farář celú farnost' pod vodú. On je sice nad vodú, ale farnost' pod vodú. Tož to by asi nešlo, že?

Toťkaj rod Mačodiovcou pocházá taky od přehrady. Ale tí jsou nad vodú...

Gdyž to tak vezmu filozoficky, tož nikdo nemože říct, že je „na furt“ nad vodú, šak jak byly povodně na Moravě nebo v Karlíně... Negdy je dobré mět s sebou aj barjakú loďku. Třeba loď církev, bárku Petrovu, nebo tak nejak, pravda. A můžete byt v suchu. Jak sa včilkej povídá - Be happy!

Tož zážitek veliký, doporučuju všeckým. Ani jsem sa nezmínil, že mám aj placku **Oravského hradu** nebo chaty **Oravice**, gde mají ten skvělý termál. Tož tak.

P.Mirek

10. biskup litoměřický - filozof a pedagog **Vincenc Eduard Milde**

Narodil se v Brně roku 1777 v rodině chudého tiskaře. Díky svému velkému nadání mohl vystudovat gymnázium a pokračovat ve studiu filozofie v Olomouci. Ve Vídni vystudoval teologii a byl vysvěcen na kněze. Stal se farářem ve vesnici Wolfpassing blízko Vídně a věnoval se vyučování pedagogiky, velký úspěch mělo vydání jeho univerzitních přednášek s názvem „**Učebnice všeobecného vychovatelství**“. Později přesídlil do Krems (Kremš) a ve zdejším piaristickém ústavu se stal vedoucím oddělení filozofie. Vědecká práce se mu dařila a proto odmítl nabídku stát se kanovníkem metropolitní kapituly ve Vídni.

Rok 1822 představuje v jeho životě významný mezník. V té době musel v Litoměřicích rezignovat biskup Hurdálek a o uvolněné místo biskupa usiloval ctižádostivý dvorní farář Jakub Frint (Milde u něho krátký čas pracoval jako kaplan). Císař František II. však dal přednost právě Mildemu pro jeho mírnost a laskavé jednání. Jeho intronizace v Litoměřicích se konala 28. září 1823. Prvním úkolem bylo konsolidovat kněžský seminář. Vedle rektora jmenoval vicerektorem a spirituálem dva Čechy - Jana Pažouta a Josefa Lauermanna. Ve Vídni zajistil dvě místa pro litoměřické bohoslovce. Těmito kroky se mu podařilo doplnit a zkvalitnit profesorský sbor, třebaže metternichovská vláda ostře vystupovala proti českým obrozencům. Na opravách katedrály a rezidence vydal biskup 16 tisíc zlatých.

Mildeho přehled o společnosti a politice vynesl povýšení na **arcibiskupství do Vídně**. Milde se pokoušel odmítnout, nakonec přijal novou funkci s tím, že místo něj nastoupí na biskupský stolec dosavadní rektor semináře v Litoměřicích Augustin Hille. Revoluční nálady v habsburské monarchii stále mohutněly, až vyvrcholily **revolucí** ve Vídni, v Čechách a zvláště v Praze. Již starý arcibiskup Milde se dostal do konfliktu s vlastním duchovenstvem. Nakonec se rozhodl do událostí nezasahovat.

Milde na Litoměřice nikdy nezapomněl. Litoměřickému kněžskému semináři odkázal 10 tisíc zlatých a chudině v diecézi 1200 zlatých. Zemřel r. 1853 ve stáří 86 let. Ve své závěti požádal - a bylo to splněno, ať jeho **srdce** uloží ve stříbrné schránce do pilíře oltáře Panny Marie Bolestné v litoměřické katedrále.

Ježíš zjednává pořádek

Očištění chrámu je pro-rockým znamením očisty a prohloubení náboženského života. Je vyjádřením celého Ježíšova poslání.

Proti náboženství, které je smíšené se ziskovostí, staví Ježíš postoj k Bohu, který zbavený sobeckých a postranních zájmů. A toto prosazuje velice razantně!

Je dobré si všimnout mužného vystoupení Ježíše. Je totiž nebezpečí, že si zvykneme vidět před sebou pouze milého Ježíška v jeslích, nevinné ale taky bezmocné Jezulátko, nebo Přítele dětí a dobrého pastýře s jehňátkem na rameni...

Samozřejmě, i při „vyčištění chrámu“ Ježíš zachoval řád spravedlnosti, těm nejbohatším vyhnal zvířata z chrámu (býky a ovce) a směnárníkům rozházel mince a zpěvřracel stoly. Ale těm nejchudším, těm co měli k prodeji jen holuby, těm pohrozil jen slovně, nechtěl jim způsobit škodu, ale chtěl je upozornit, jak se mají chovat, aby zachovali důstojnost chrámu.

Nesmíme zapomínat, že Ježíš je přes všechnu dobrotu **PÁN**, Kyrios, Dominus.. jemuž patří celý svět a on je horlitem za Boží řád ve světě, on je **zodpovědný** za řád věcí ve svatosti a spravedlnosti.

K obrazu opravdového učitele a vychovatele patří jistě i mužné rozhorlení pro pořádek, spravedlivý hněv proti chybám. My už v kostele našťestí ovce nemáme, no, tu a tam směnárníky... a holuby jsou jen ve věži. Ale přece, je pořád dost věcí, za které se máme horlivě zasazovat. Nesmíme však „s vaničkou vylít i dítě“, lidé jsou totiž vždycky hodní lásky, to proti čemu bojujeme není „špatný člověk“, nýbrž jen ty „špatné skutky“, které dělá. A to je rozdíl!

V souvislosti s Ježíšovým skutkem se můžete vy čtenáři, jakož i já farář ptát: Mám odvalu k ráznosti a rozhorlení, zvláště pro všeobecné blaho a za Boží právo? I my jsme přivtělení ke Kristu (jsme Boží děti).

Dá se i o nás říci?: Horlivost pro Boží dům mě stravuje?

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

1. KŘIVÝ ZUB (expr.)	9. PLOT
2. OBYVATEL SÝRIE (R=Ř)	10. HROMOBITÍ
3. SMOČI	11. MALÉ (NĚMECKY)
4. MAŘIT	12. POŠTOVNÍ KOLEK
5. PEVNÁ ČÁST MOTORU	13. JMÉNO POLITIKA CHURCHILA
6. KARDINÁLSKÝ ŠÁL Z OVČÍ VLNY	14. OKROPIT
7. NAPODRUHÉ	15. OČEKÁVÁNÍ
8. FLAŠINETY	<u>nápověda:</u> Pálium, verky, Wilson

Autor: Jana Jermilová

Test - Kalendář svatých v březnu:

- 1. Římská žena, mystička 15 stol., (jméno najdete i v tajence) (9.3.)**
A) Anežka Římská B) Anežka Česká C) Františka Římská
- 2. Saská šlechtična, matka císaře Oty I., zakladatelka klášterů (14.3.)**
A) Alžběta B) Rút C) Hildegarda D) Matylida
- 3. Arcibiskup v Kolíně nad Rýnem v 11.stol., hojně pomlouván (16.3.)**
A) Herbert B) Kvirin C) Eulogius D) Albert
- 4. Tesař z Nazareta, pěstoun Ježíšův a manžel Panny Marie (19.3.)**
A) Juda B) Josef C) Petr D) Jakub

Znáš postavy Nového zákona?

Patřila k prvním Ježíšovým následovníkům. Byla energická a zároveň starostlivá. Cestovala s Ježíšem a starala se o něj a o jeho učedníky. Byla u Ježíše, když ho ukřižovali a v neděli ráno šla nabalzamovat jeho tělo. Hrob ale našla prázdný. Byla prvním člověkem, který viděl vzkříšeného Ježíše.

Tajenka: svatá řeholnice Františka Římská Test: 1C 2D 3A 4B Postava N.Z.: Marie Magdaléna Fotohádanka: Hauensštejn nebo též Horní hrad

Novici, konvertité a všichni, kdo se rozhodli zkvalitnit svůj život z víry, jsou zprvu plni nadšení a zápalu pro Pána a předpokládají, že mají svatost téměř nadosah. Nepočítají s mravní křehkostí, která se projevuje v našich každodenních pádech a patří k lidské podstatě. Náhlé selhání je zahanbuje a jen těžko se s ním vyrovnávají. Často si rovněž představují, že jejich snaha o dokonalost jim přinese vyřešení mnohých osobních problémů v duchu „něco za něco“. Nenaplněním jejich očekávání přichází nejistota, pokušení a zklamání. Dábel nikdy nespí, pokouší každého.

Příklad ze „Života bratří“ - Dávlova vynalézavost.

Kdo by mohl vypovědět všechny nejrůznější a nejpoťouchlejší způsoby, jimiž dábel mnohokrát novice pokoušel? Usiloval rozmanitě, aby je zastrašil od řeholního života. Jednoho nezřízenou horlivostí a přílišným umrtvováním, druhého uvolněním kázně a opomíjením toho, k čemu jej řád zavazoval, někdy nezřízenou láskou k příbuzným a přátelům nebo vzájemnými nesváry, jindy zas připomínáním tělesných rozkoší, nebo konečně opovrhováním spolubratry či láskou ke knihám a věcem často malicherným. Jistý novic byl kdysi velmi zkoušen přichylností k nepatrnému psíku, jenž den ze dne rostla, takže jej miloval více než vše, co opustil, ačkoliv ve světě to byly věci velmi vážené a hodnotné. Dábel také pokouší úzkostmi srdce, různými tělesnými nemocemi, řečmi pochlebníků nebo zas pomluvami nactiutračů a mnoha způsoby, pro něž se právem nazývá tisícířým umělcem, neboť jeho oči mají sedmeronásobnou bystrost. Proto se před jeho úklady mají mít všichni na pozoru a v upřímné a časté zpovědi je odhalovat a řídit se víc otcovskými než svými radami.

Vězněný bratr a dávlovy úklady.

Jednoho velmi urozeného bratra, jehož Mistr Jan vedl s sebou do Paříže k dalšímu vzdělání, jeho příbuzní cestou unesli. Spoléhalo se na přízeň císaře, který právě sídlil blízko pevnosti, kam jej zavřeli. Tam jej drželi téměř rok a nedovolili, aby se některý z bratří k němu dostal. S pomocí přátel se nejrůznějším způsobem snažili odvrátit ho od úmyslu zůstat v řádu. Ale s Boží pomocí obstál, takže ho nemohli přinutit, aby odložil hábit. Znechuceni jeho stálostí ho propustili. On se pak stal magistrem teologie, slavným vědcem a sloupem řádu.

Pomoc blahoslavené Panny.

Kterýsi novic byl pokoušen k vystoupení z řádu. Když časté a těžké pokušení nemohl vystát, svěřil se bratru, který jej potěšil mnohými laskavými slovy a nakonec řekl: „Ó ubohý, nač to myslíš? Krista a jeho Matku sis vyvolil a nyní chceš opovrhnout tímto dobrem a zvolit zlo? Vezmi provaz, uvaž si ho kolem krku a vrhni se před oltář blahoslavené Panny a řekni jí celým srdcem: Ó Paní má, jsem tvým otrokem, jsem tvým otrokem, přijmi mne na milost a nezahanbuj mne v mé naději.“ Tak učinil a ihned pokušení přestalo. Stal se pak dobrým a zbožným kazatelem.

Historické zastaveníčko

Malý Háj,
německy:

Kleinhan
leží přibližně 3 km od Hory Svaté Kateřiny ve výšce 848 m! O s a d u

tvorí domky roztroušené po stranách silnice vedoucí z Hory Svaté Kateřiny do Jirkova. První osadníci do Malého Háje prý přišli někdy na začátku 16. století z **Vestfálska**. Byli sem pozváni majiteli červenohrádeckého panství a živilo se **výrobou dřevěného uhlí**. Každý osadník dostal přidělený kus lesa a měl ho přeměnit v pole, které se později stalo jeho majetkem.

Když **císař Josef II.** v roce 1766 cestoval po Krušných horách, navštívil také Malý Háj a Rudolice. Obyvatelé těchto osad a blízké Lesné se shromáždili, aby císaře uvítali. Při této příležitosti mu popsali zdejší kruté zimy, kdy místní děti nemohly docházet do školy v Hoře Svaté Kateřiny a poprosili císaře o zřízení školy. Císař jim slíbil, že postará nejen o školu, ale i o kostel.

Kostel byl vysvěcen v roce 1791. Kostelní oltář Nejsvětější Trojice a 14-ti svatých pomocníků, pochází ze zrušeného (Josefem II.) kostela v Lounech, stejně kazatelna a varhany. Tento horský kostel má kvůli drsnému počasí v hlavním vstupu i ve vstupu do sakristie předsíně. Klasicistní stěna předsíně hlavního vchodu je z průhledného skla s dřevěnou ozdobnou výztuží, což je rarita. Bohoslužby se v současnosti konají jednou za měsíc a jsou vysluhovány knězem z Litvínova.

Za třicetileté války se tu musel švédský vojenský velitel utábořit, protože jeho vojáci onemocněli tyfem. Tuto událost připomínala pomístní jména „Švédská cesta“ a „Švédský hřbitov“. V roce 1846 údajně našli dva chlapci hrnec se stříbrnými mincemi, tzv. **švédský poklad**.

Další místní zajímavostí je **památník** obětem druhé světové války (osm místních Němců zastřeleno českým velitelem brzy po válce). Je u silnice.

Východně od osady leží návrší Lesenská pláň (920,8 m). Na jejím západním předvrcholu se nachází nápadná, již z dálky viditelná skála ve tvaru sedící žaby, známá jako **Eduardův kámen**. Je odsud hezký výhled.

Cítát na březem:

„Kdo už se nedokáže divit, kdo nedokáže žasnout, je mrtvý a jeho oko zhaslo.“

Albert EINSTEIN ("Mein Weltbild", 1953)

Cena 5 Kč. Vydává Děkanství Jirkov (www.jirkov.farnost.cz) e-mail: farajirkov@tiscali.cz